

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 13/07
07.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, мр Љубице Јеремић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.бр.1444/06 од 7.септембра.2006. године, у седници одржаној 7.02.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.бр. 1444/06 од 7.09.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Вршцу П.1586/04 од 8.02.2006. године, измењена је одлука о висини издржавања одређена пресудом тог суда П.742/97 од 9.7.1997. године, па је обавезан тужени да на име доприноса у издржавању тужиоца плаћа месечно 200 еура почев од 20.12.2004. године па у будуће док за то постоје законски услови и то сваког првог у месецу, с тим што је доспеле а неисплаћене износе дужан платити одједном на рачун тужиоца. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 14.900,00 динара. Тужбени захтев за веће потраживање од досуђеног, за 100 еура, а до траженог износа доприноса одбијен је као неоснован.

Пресудом Окружног суда у Панчеву Гж.бр.1444/06 од 7.09.2006. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда првостепеног суда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 399, у вези са чланом 491. став 1.ЗПП, па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема битне повреде из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се указује у ревизији, јер су разлози о одлучним чињеницама јасни, без противречности, па пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Вршцу од 9.7.1997. године тужени је обавезан да доприноси издржавању тужиоца почев од 5.5.1997.године па у будуће, док за то постоје законски услови. Тужени своју обавезу издржавања утврђену правноснажном пресудом није редовно измиривао, због чега је у кривичном поступку оглашен кривим и кажњен. Тужилац је стар 24 године и налази се на редовном школовању као студент Пољопривредног факултета у ВВ, па поред осталих потреба, плаћа школарину и уџбенике. Он живи у заједници са мајком, њеним супругом и њиховим дететом које похађа четврти разред средње школе. Тужени живи и ради у иностранству, ожењен је и у другом браку има дете старо 18 година. Остварује приход од 360.000,00 шведских круна и има кућу у власништву. Нижестепени судови су утврдили потребе тужиоца зараде родитеља и њихове материјалне и стамбене прилике.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно закључили да је тужени дужан да доприноси издржавању тужиоца, на основу одредбе члана 155. став 2. Породичног закона, која прописује да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26 године живота.

При одређивању висине издржавања, адекватно су процењене потребе тужиоца и могућности туженог као дужника издржавања, па се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права. Наиме, према одредби члана 160. став 1. Породичног закона издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Ставом другим прописано је, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, као и других околности од значаја за одређивање издржавања, и ставом трећим истог члана могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности запослење и стицање зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Полазећи од наведених одредаба и одредаба члана 161. и 162. Породичног закона, код утврђених чињеница да је тужилац студент на редовном школовању и да су се његове потребе за исхрану, одевање, образовање које укључује трошкове школарине и куповине уџбеника у складу са његовим статусом и узрастом повећале, а да тужени, као дужник издржавања, према својим приходима има могућност да плаћа издржавање, и по становишту Врховног суда, висину издржавања од 200 еура правилно су одредили нижестепени судови.

Неоснован је навод у ревизији да нижестепени судови нису ценили приход тужиоцеве мајке са којом он иначе живи у заједници, јер и то представља њен допринос издржавању тужиоца, док са друге стране досуђивањем издржавања у наведеном износу и по оцени овог суда, егзистенција туженог, дужника издржавања, неће бити угрожена.

Ревизијом се у претежном делу оспорава утврђено чињенично стање, што не представља ревизијски разлог у смислу члана 398. став 1. па ови наводи нису били предмет оцене ревизијског суда.

Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. ЗПП.

Председник већа - судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз